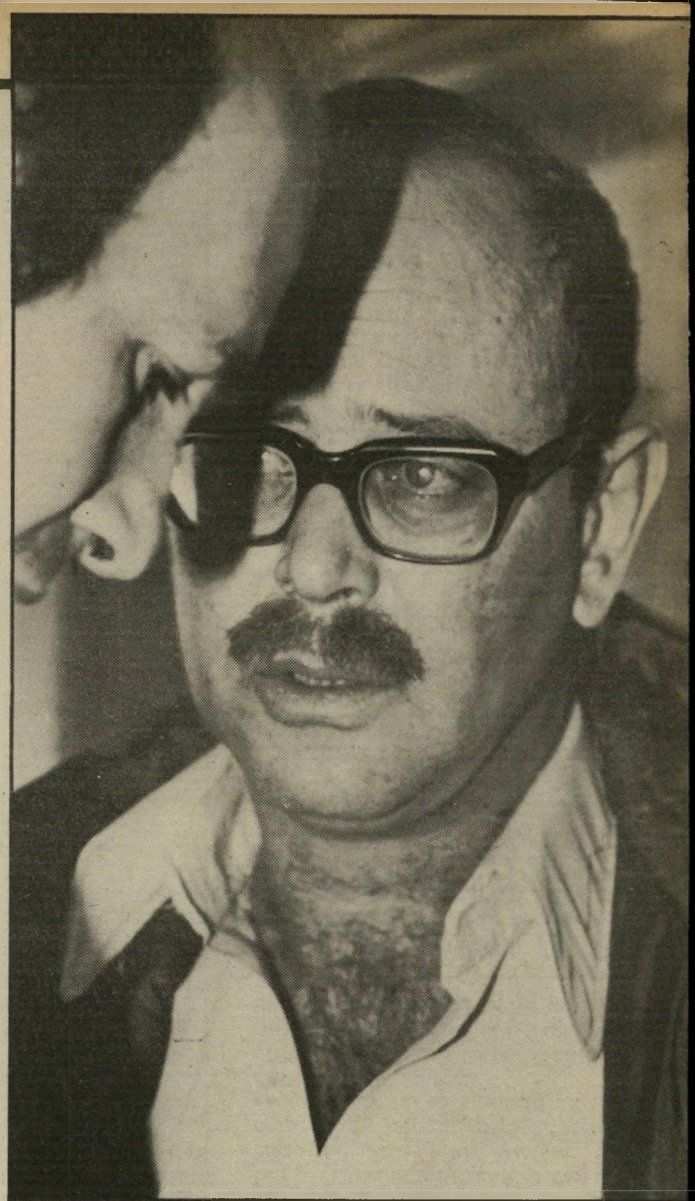

ד"ר חלצל או

מיסטר הייד?

חשוד חלצל בשיחה עם פרקליטו עוזיאל חולצה נקיה וחיפסת-שוקולד

נפטר. הדירה השניה מצויה ברחוב אבא הייל סילבר 77 בחיפה. בדירה זו, אגב, לא מצויין שמו של בעל-הדירה על הדלת, אלא רק על תיבת-המיכ"ל הבנים הנושאת את הסיפרה 8. עליה נכתב בעיפרון, בכתב-יד: "א. חלצל". את הדירה השלישית שכר חלצל לפני זמן לא רב בתל-אביב. הפיסיקאי שכר אותה אחרי שהתחיל לעבוד במפעל תדיראן בחולון. ברשותו גם מכונת פרטית וקרנוע.

קורבן קרמי הטרמפ האחרון

חלצל הוא מה שמכנים באנגלית "עוף מור". הוא בן 40, היה בן יחיד לאביו המהגרס ואמו, איילה, שהיתה עובדת קופת-חולים. בילדותו היה תלמיד מבריק, הוא למד פיסיקה בטכניון וזכה בתואר השני ב-1971. מייד לאחר מכן יצא לאנגליה, שם סיים את לימודיו לתואר הדוקטור ב-אוניברסיטת מאנצ'סטר. אחרי שחזר לארץ עבד ברפאל.

שכניו של חלצל ומוריו בטכניון מתארים אותו כאדם שקרן ומסוגר. השכנה, שדלתה נמצאת מול דלתו של חלצל ברחוב סילבר, מספרת כי בכל חמש השנים שבהן היא מכירה את חלצל, לא ראתה מימיה חבר או חברה

חוקרי המז"פ עברו על הדירה כמו במסרק דק, הם חיפשו בכל מקום, כשהם נעזרים במיכשור היד משוכלל ביותר. אחד החוקרים פתח את המקרר. כל החוקרים שבביתו של הפיסיקאי, הרוקטור אמנון חלצל, באו לראות.

בתוך המקרר מצאו מימצא מעניין, העשוי, לדעתם, לקשור את הרוקטור השמנמן והמשופם לפרשה מפורסמת — ואין הכוונה לרציחתה של החיילת הרס קרמי.

אך החוקרים יצטרכו לעמוד קשה כדי להוכיח שאמנון חלצל אינו פיסיקאי תמים, הם יצטרכו להביא לבית-המישפט הוכחות טובות מאוד לכך שלחשוד החיפאי המכוכב יש מה להסתיר.

בראשית השבוע לא התרגש איש מהשכנים למראה אנשים הנכנסים ויוצאים מן הדירה. ליד הכניסה לבניין חנו כמה מכונות-מישטרה. אנשי המעבדה-לזוויה-פרילי נכנסו לדירה, כשבידיהם מיוודות-חמרן גדולות. נראה כי סגן-ניצב אמנון שאלתיאל, איש היחידה לחקירת פשעים חמורים, הממונה על חקירת המיקרה המור, גמר אומר בנפשו שלא לבזבז את שיבעת הימים שהיקצה לו השופט הפתח-תיקוואי שלי טימן.

גמר אומר בנפשו שלא לבזבז את שיבעת הימים שהיקצה לו השופט הפתח-תיקוואי שלי טימן.

לאמנון חלצל יש שלוש דירות. האחת ברחוב החשמונאים 14 בחיפה. דירה זו היתה שייכת לאמו, שנפטרה לפני יותר משנה. גם אביו של חלצל

מה יכולות בדיקות-המעבדה להוכיח על ד"ר אמנון

מוחלטת. לא ידוע בריוק מה נמצא על הגופה. אולם ניתן לשער כי בידי ה"מישטרה מימצאים של סוג דם, זרע ואולי שערות של חשוד, על כן מעוניינת בליכך המישטרה לקבל את דגי-מתידמו של חלצל.

בדיקות-דם אינן יכולות לעולם להוכיח באופן פוזיטיבי כי אדם מסוים הוא הרוצח או האנס. המימצאים המרעיים יכולים רק לשלול אפשרות כזו. אם סוג הדם שנמצא על הגופה,

כאשר נמצאה גופתה של הרס קרמי, עשו החוקרים בדיקות מדויקות כגופה, ושלחו למעבדה את כל מימצאיהם. הללו מחכים עד היום לחשוד מתאים.

מפריש - או לא?

מאחר שתוצאות חקירת-המוות של הרס קרמי נותרו בסודיות בולה.

הגיעו לפניו מאכלים מפתים וסוגים שונים של גבינות-קשות. ברגע שננט האיש בחתיכת גבינה, משכו השוטרים את יתרונה מפיה, וכך השיגו את המינשך הדרוש להם.

החוק אינו פוסל רגימה שהושגה בתהבולה. לכן יכולים החוקרים להביא את תוצאת הבדיקה לפני בית-המישפט כראיה כשרה. כך, כנראה, עשו גם במיקרה של ד"ר חלצל. כאשר השיגו רגימת דמו מסכין-גילוח משומש.

סימנים אחרים: לעיתים קרובות שרדיר, זרע, רוק או אפילו סימני-ישיבה.

לחטוף מהפה

כאשר נעצר חשוד בכיצוע פשע מסוים, מנסה המישטרה לברר אם המימצאים שנתרו בזירת-העבירה מתאימים לו. לשם-כך יש צורך לקבל מהחשוד דגימות שונות. אם מדובר בכגרים או בחפצים, אין למישטרה כל בעיה, היא מוציאה צו-חיפוש, ולוקחת לבדיקה את כל החפצים החשודים. אולם כאשר הדגימות שהמישטרה נוקקת להן הן מגופו של החשוד, מתעוררת בעיה מישפטית.

על-פי החוק בישראל חייב עציד למסור למישטרה אך ורק את טביעות-אצבעותיו. כעניין זה יש סעיף מיוחד בחוק, אולם אין הוא חייב לתת כל דגימה אחרת-מגופו. ולכן, אם נוקקת המישטרה להגימות-דם, זרע או מינשך-שיניים, והחשוד מסרב לתיתן, אין המישטרה יכולה לחייבו, אבל המישטרה יכולה, ואף עושה זאת לעיתים, להשיג דגימות כאלה בתחילתה.

היה מיקרה שעל גופת הנרצחת מצאה המישטרה סימני-ישיבה ברורים. כאשר נעצר חשוד, היתה המישטרה מעוניינת להשיג את דוגמת מינשך-שיניו, כדי להשוותו לזה שעל גופת הנרצח. אבל החשוד סירב, המישטרה גילתה כי שיניו התחלונות הן תותבות, ולכן, על פי החוק, אינן חלק בלתי נפרד מגופו, ואפשר בצו של בית-מישפט לחייבו למסור לבדיקה. אולם הדבר לא חשפו, ואפשר בצו מעוניינים בכל המינשך. הם נקטו תחבולה: הם הזמינו את האיש לארוחת-בוקר מעוררת-תיאבון בבית-המטע. הם

הרבה פושעים, שחשבו כי כיצ"עו בגלל טעות קטנה וטיפשית, המישטרה מעוניינת מאוד לברר אם הר"ר אמנון חלצל, שביקש לעזור כי פיענוח רצח הרס קרמי, הוא אומנם הרוצח, שמצפנו רחף אותו לחזור אל יורת-הפשע, או מרען תימהוני, הרוצח לחקות את שרלוק הולמס.

כדי לברר מיהו חלצל, נאלצת המישטרה לפנות אל מומחי-המעבדות שלה. זאת מאחר שחלצל, שבא במטרה לעזור למישטרה לפענח את הרצח, סתם כעת את פיו לחלוטין. ואינו מוכן בהזדונו חשוד — למסור כל מידע למישטרה, הוא גם אינו מוכן ללכת לבדיקות בגלאי-ישיבה, או לתת דגימות של דם חרץ.

המישטרה, שהתרשמה מאוד מן המידע המסוגר שהיה ברשותו של חלצל, מנסה לברוק אם לא היה מעורב אישית ברצח, וכך השיג את הפרטים המוכנים. מאחר שהוא אינו משתף פעולה, עשתה המישטרה תרגיל, כדי להשיג דגימת דמו, פנתה לבית-המישפט והשיגה צו-חיפוש בדירתו. משם לקחה סכני-גילוח משומשים, ומהם קיבלה את דגימת-הדם.

על פי טיפתי-קטנה זו, מסכין-הגילוח, יכולות מעבדותיה המשוכללות של המישטרה, בראשותו של הר"ר יוסי אלמוג, לעשות נפלאות. במיקרי-פשע הכרוכים כנאלימות גתרים לעיתים קרובות סימנים רבים של התוקף בשטח, מאבק מותר בדרך-כלל טיפתי-דם של התוקף, שרדירים מעורו מתחת לציפורני-התוקף, ולעיר תים גם שערות מראשו, שנתלשו בזמן המאבק, גם קירע-ביגדים, מוך מצמד וחוטמים מחולצה קרועה היו בעבר עורב במיקרים של תקיפה מינית נותרים

חוקרים טרר ושאלתיאל בבית-המישפט סכין-גילוח ישן